

vernomen en aan lord Clarendon medegedeeld. De consul voegt er bij, dat de vesting zich niet langer dan vijf dagen zal kunnen staande houden. Wij meenen dat deze berigten eene bevestiging ontvangt door eene dépêche van prins Menchikoff van den 14den, waarin niet meer zoo als vroeger gezegd wordt, dat de geallieerden niets ondernomen hebben, maar dat alles naar wensch gaat.

Intusschen zegt eene dépêche, die over Berlijn uit Petersburg is ontvangen, dat prins Menchikoff meldt, dat de vijand in den nacht van den 15 op 16 dezer begonnen was met het opwerpen der batterijen, maar dat de gelukkige werking der Russische artillerie hem belet had zijn vuur te openen. Neemt men in aanmerking, dat de Russen zelfs een *Te Deum* hebben gezongen over hunne overwinning (?) aan de Alma, dan mag men de berigten van den Engelschen consul voor waar houden.

Te Konstantinopel wist men, volgens berigten van den 10den, door de *City of London* aangebragt, natuurlijk nog niet, dat het vuur geopend was. Intusschen deelt men mede, dat men niet twijfelt, dat het beleg met spoed zou vorderen; want men had zich verzekerd, dat de wallen ten Zuiden van de stad, niet geterrasseerd waren. Men gelooft, dat het niet moeilijk zal zijn onmiddellijk storm te loopen, nadat Bres zal zijn gesloten. De belegerden hebben getrek aan levensbehoeften, door de versterkingen, die ten gevolge van den slag aan de Alma binnen de vesting waren geplaatst.

De admiraal Bruat had twee stoute verkenningen gedaan; eene was hij dag geschied, waarbij hij aan het hoofd van 400 matrozen tot onder de muren der vesting was genaderd, zoodat men ze had kunnen aanraken, onder een regen van kogels; geen man echter werd getroffen. De andere geschiedde bij nacht, om den doorgang te peilen, die de Russen tusschen de gezonkene schepen hadden opengelaten.

Bovendien was door eene flotille van twee Fransche oorlogschepen, *le Napoleon* en *le Sans-Pareil*, benevens zes stoomfregatten, den 3 Oct. een corps te Yalta ontscheept. Yalta is eene kleine haven, 50 of 60 kilometers ongeveer ten Z. O. van Sebastopol, op de Oostkust van het uiterste punt van de Krim. De ontschepte matrozen vonden daar geenerlei proviand-depôts van den vijand, zoo als men gemeld had: zij doorliepen heerlijke villa's; zij eerbiedigden echter de eigendommen en betaalden alles, wat de inwoners hun verschaften. De vijand vertoonde zich niet.

De generaal Grochun is te Konstantinopel overleden. Er heerscht groote verwarring omtrent de berigten over de versterkingen, die de geallieerden ontvangen hebben. De *Moniteur* spreekt slechts van de 10,000 man reserve-troepen, die na de ontscheeping te Oud-Fort van Varna zijn afgehaald. De *Nouvelles de Marseille* spreekt echter ook van de aankomst van de divisie Levallant; voorts zijn er de uit Konstantinopel gezondene troepen, de 10,000 Egyptenaren en de versterkingen, die uit de Middellandsche zee zijn gezonden. Reken men dit alles te zamen, dan verkrijgt men minstens 100,000 man.

Men spreekt voorts van talrijke troepen, die Omar-Pacha naar Varna zou zenden, om het leger in de Krim te versterken, hoezeer dit weinig overeenkomt met de berigten, dat hij al zijne troepen te Galatz, Ibraila en in de Dobrutscha bijeen trekt, om in Bessarabie te vallen. Duitse bladen willen, dat de afleiding in die provincie door de troepen zou worden ondersteund, die regstreeks uit Frankrijk komen en die te Sulina zullen ontscheept worden, waar de geallieerden eene belangrijke wapenplaats hebben gevestigd. Anderen willen, dat een gedeelte van het leger in de Krim naar de monden van den Donau zou vertrekken, na den val van Sebastopol. Dit alles zijn echter slechts geruchten; maar wij achten het onwaarschijnlijk, dat men zich van de operatiën tegen Sebastopol door eenige andere krijgsheweging zal laten afleiden.

Het berigt, dat ons per telegraaf is toegezonden, dat de Russen met 30,000 man de Dobrutscha zouden zijn binnengerukt, is inderdaad zoo onwaarschijnlijk, dat wij het onnoodig achten het tegen te spreken.

In Azië is de veldtocht voor dit jaar gesloten. Men berigt dat reeds in de omstreken van Bajazid sneeuw is gevallen.

Uit Frankfurt deelt men op nieuw den korten inhoud van twee diplomatieke stukken mede; het eene is eene circulaire, die den 10 Oct. door het Weener Kabinet aan zijne agenten bij de verschillende Duitse Hoven is gerigt, waarin het uitleg geeft van zijne betrekkingen met die hoven. Oostenrijk doet daarbij de mogelijkheid voorzien, dat het een afzonderlijk voorstel aan de Bondsvergadering zal doen, zonder de medewerking van Pruisen; het wijst op het voortrukken van de keizerlijk Russische garde naar de Duitse grenzen; het belast elk zijner agenten bij de Duitse hoven, om die hoven te polsen zoowel omtrent de goedkeuring, die de Bondsvergadering zou kunnen geven aan de twee waarborgen, die in de Oostenrijksche nota van 14 September zijn vermeld, als omtrent een voorstel, dat Oostenrijk afzonderlijk zou doen.

Het tweede stuk betreft het Pruissische antwoord op de Oostenrijksche nota van 30 September. Hetgeen wij reeds vroeger omtrent dat stuk hebben medegedeeld, wordt op nieuw bevestigd. Pruisen handhaaft zijne staatkunde, maar schijnt gedeeltelijk op zijne nota van 21 Sept. terug te komen, waarbij het zoo duidelijk had verlangd, dat Oostenrijk alleen de Donau-Vorstendommen zou bezetten, met uitsluiting van alle andere vreemde elementen. Ook Pruisen beklaagt zich, dat zijne nota van 21 Sept. verkeerd is begrepen. Men verwacht met levendig ongeduld de openbaarmaking van dit stuk. Te Berlijn hoopt men, dat het tot bevrediging zal leiden, terwijl men daarentegen te Weenen ernstig verontrust is over de houding van Pruisen, daar de nota toch geene verandering in de staatkunde van dat land aanduidt. Op de beurs te Weenen zijn dan ook eergisteren de fondsen aanmerkelijk gedaald. Twee geruchten werken daartoe mede: vooreerst, dat er eene conferentie tusschen graaf Buol en de gezanten van

Frankrijk en Engeland had plaats gehad, waarin besloten zou zijn, dat die drie mogendheden een beslissenden stap bij Pruisen zouden doen. Ten tweede, dat graaf Esterhazy de Oostenrijksche gezant te Berlijn, van daar zou vertrekken en slechts door een zaakgelastigde zou worden vervangen. Sommige bladen spreken dit echter tegen en willen, dat de afwezigheid van graaf Esterhazy slechts weinige dagen zal duren.

De heer van der Pfordzen, de eerste minister van Beieren, is eergisteren te Berlijn, aangekomen; hij wil pogen eene schikking tusschen alle Duitse staten tot stand te brengen. Levendigen indruk heeft het gerucht gemaakt, dat Beieren, dat vroeger meer naar de staatkunde van Pruisen overhield, zich thans meer aan de zijde van Oostenrijk schaart.

Men meldt daarentegen het vertrek vanden Pruisischen gezant bij Koning George V, graaf Nostoz, naar Hanover, ten einde de meer Oostenrijksche gezindheid van dat hof tegen te gaan.

Den 19den heeft de Duitse bondsvergadering te Frankfurt eene zitting gehouden. Het ontwerp van eene nieuwe militaire bondsconstitutie is aan de commissie verzonden, ten einde eene herziening te ondergaan, daar er zich geene meerderheid voor noch tegen verklaarde. De *Cölnische Zeitung* zegt, dat men onderstelt, dat de Oostersche quaestie in de volgende zitting, aan de orde van den dag zal worden gesteld, daar alle gezanten hunne instructiën hebben ontvangen.

Een brief uit Munchen van den 16den deelt mede, dat de Beijersche Kamers, die den 17den hare werkzaamheden hebben hervat, zich met onderscheidene belangrijke werkzaamheden zullen bezig houden, als eene nieuwe kieswet, eene wet op de drukpers, enz. De eerste wet is den 19 dezer dan ook aangeboden.

De *Neue Münchener Zeitung* ontkent, dat de Beijersche regering met de hypotheekbank over eene leening van 20 miljoen guldens zou onderhandelen.

Men meldt uit Darmstadt aan de *Vosser Zeitung*, dat de schikking, die tusschen den aartsbisschop van Frieburg en het Groothertogdom Hessen is getroffen, door den groothertog is geteekend. Intusschen meldt de telegraaf van eergisteren, dat de aartsbisschop het proces verbaal van het groothertogelijk besluit, dat de tegen hem ingestelde vervolgingen vernietigt, heeft geweigerd te teekenen; omdat hij in dat besluit geene gratie van den soeverein, maar slechts eene daad van regtvaardigheid ziet.

De berigten uit Athene van den 12den melden, dat de Kamers, onmiddellijk na de beraadslaging over eenige financiële wetten en over de begroting verdaagd of ontbonden zouden worden. Overigens zou het decreet van ontbinding gereed liggen, voor het geval dat zich ernstige kentekenen van oppositie bij de opening der zitting zouden doen kennen.

Uit Kopenhagen wordt, volgens eene dépêche van eergisteren medegedeeld, dat de Koning de Tweede Kamer (*Folksting*), heeft ontbonden. De vraag zal zijn, of de nieuwe Kamer beter gestemd zal zijn jegens het ministerie, wanneer geen *coup d'état*, waarvan de gevolgen echter niet te overzien zouden zijn, de kieswet des rijks wijzigt.

De *Cölnische Zeitung* deelt eene dépêche uit Kopenhagen mede, volgens welke Koning Frederik VII den 19den op het kasteel Frederiksborg de commissie had ontvangen, die belast is geweest met de aanbidding van het adres van antwoord op de troonrede, dat door de ontbondene *Folksting* is opgemaakt.

Bij de Eerste Kamer (*Landsting*) is ook door een der leden, den heer Krabbe, een adres aan den Koning tegen het Ministerie aangeboden; men verwacht, dat het met eene overgrootte meerderheid zal worden aangenomen en dat dan ook die vergadering ontbonden zal worden.

De Koning van Zweden en Noorwegen heeft den aanleg van een telegrafennet tusschen de voornaamste steden des Rijks bevolen.

Te Madrid houdt men zich bezig met een verbond, dat naar men wil door Maria Christina met den graaf de Montemolin zou zijn gesloten. Dit feit is echter vrij onaannemelijk; want de gematigde liberalen zullen zich niet ligt met de Carlisten kunnen vereenigen.

De meest volmaakte rust heerscht in die hoofdstad.

De *Gazetta* van den 16den, deelt de namen mede van de elf leden van de constituerende Cortes, die in de hoofdstad gekozen zijn. Het zijn dezelfde, die wij vroeger hebben medegedeeld; omtrent den uitslag van de verkiezingen in de provinciën werd nog niets officieel medegedeeld.

Eene dépêche van den 20sten zegt, dat ten gevolge van de dubbele verkiezingen, 60 herstemmingen zullen moeten plaats hebben, behalve voor de leden, die in de provinciën moeten gekozen worden, waar geene verkiezing heeft plaats gehad wegens het heerschen van de cholera.

Volgens een verslag over den staat van het lager onderwijs in Sardinië, waren er in 1850 in de 3094 gemeenten des rijks 4336 jongensscholen, die door 137,399 leerlingen werden bezocht. In 1853 waren er 5,338 scholen met 147,823 leerlingen; dus 1002 scholen met 37,424 leerlingen meer in drie jaren tijds. In datzelfde tijdperk is het getal meisjescholen van 1276 tot 2108 met 81,388 leerlingen gestegen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Nota van den heer van Bosse, gevoegd bij het Verslag der Tweede Kamer, over het 1ste hoofdstuk der staatsbegroting.

Naar aanleiding van art. 25 van het Reglement van Orde neemt de ondergeteekende de vrijheid eenige algemeene be-

schouwingen betreffende de begroting voor het jaar 1855 aan de overweging van zijne medeleden te onderwerpen. Vermits het noodig is in eenige becijfering te treden tot staving van zijne meening, heeft hij gemeend dat deze beter geplaatst zijn, en beter, ook door de Regering, gewaardeerd kunnen worden, wanneer hij die in eene afzonderlijke nota opgaaf.

I. De eerste aanmerking, die hij wenscht voor te dragen, betreft de hoogte van het eindcijfer der begroting, dat van de neiging tot vermeerdering der uitgaven van den Staat de onwederlegbare bewijzen oplevert.

Reeds de opgegeven uitkomst van de dienst des vorigen jaars toont die strekking aan.

Volgens de gedane opgaven bedraagt het cijfer van de gezamenlijke staatsuitgaven in 1853 eene som van

In 1852 was dit / 69,172,134.40
1853 minder f 69,550,402.00

Maar er werd in 1853 minder dan in

1852 aan renten betaald f 740,206.00
en op de begroting minder voor amortisatie betaald - 252,500.00

f 992,706.00

Derhalve zijn de overige uitgaven in 1853 ruim zes

honderd gouds meer geweest dan in 1852. Het eindcijfer der uitgaven geraamd voor 1855 schijnt lager dan dat voor 1854. Inderdaad is het echter reeds

hooger. Met al de credieten, waardoor de begroting voor 1855 is verhoogd in den loop van dit jaar, is haar eindcijfer thans f 73,747,134.40

Doch daaronder kwam voor amortisatie (wetten van 23 Dec. 1853 en 10 April 1854). - 2,586,362.00

Blijft voor gewone uitgaven f 71,160,819.40

Voor 1855 is het eindcijfer nu f 72,118,891.29½

Daaronder voor amortisatie 915,862.50

Blijft voor gewone uitgaven f 71,203,528.79

1855 dus meer f 42,709.00

Maar in 1855 is minder te betalen aan rente dan in 1854. - 256,105.00

Derhalve zijn de uitgaven voor 1854 hooger geraamd dan die voor 1854 . . . f 298,811.00

Behalve dien is het meer dan waarschijnlijk dat in 1855 aan aanvragen tot buitengewone credieten niet breken zal.

Er wordt niets op de begroting gebragt voor den stenen termijn van het subsidie aan den Rhijnspoorweg f 400,000, dat toch vermoedelijk met 1 April eerstkomst zal verschuldigd zijn; niets voor het kanaal van Asser, Groningen, waarvoor de wet een subsidie van f 200,000 heeft toegestaan. Evenmin vindt men in de begroting enig spoor van de subsidien voor den aanbouw van het spoor van Gouda, of voor het Noordbrabantsch kanaal waaromtrent in de vorige zitting der Kamers voorsteltel was waren gedaan, leidende tot eene uitgaaf van f 200,000 voor het een, en van f 1,000,000 in vijf termijnen, het ander. Doch evenmin vindt men in eenig stuk der begroting omtrent de voornemens der Regering aangaande de niet weder indiening der ontwerpen. Daarentegen is de toelichting van vele begrotingsposten van dien aard dat men de aanbidding van nog meer credietwetten nu wel kan voorzien. Ten voorbeelde moge de toelichting strekken van den post voor onderhoud van de landswegen te s Gravenhage.

Indien men dus aanneemt dat er nog voor een half miljoen aanvragen voor buitengewone credieten te wachten zijn, zal men wel niet ver van de waarheid wezen. Is dit dan zal de raming der uitgaven voor 1855 die van 1854 met bijna 13 ton gouds overtreffen.

Vergelijkt men die raming met de uitkomsten van de gere dienstjaren, dan valt de vergelijking nog ongunstiger uit.

Om die vergelijking echter met eenige juistheid te doen dient men in aanmerking te nemen, niet wat de raming der uitgaven is, maar wat vermoedelijk de som der uitgaven voor 1855 zal zijn.

De raming voor 1855. f 72,118,891.29½
verhoogende met de onderstelde som voor latere credieten - 1,000,000.00

verrijkt men f 73,118,891.29½

Maar daarop zal vermoedelijk onbeschikt blijven:

a. op het hoofdstuk IX (renten van de schatkist-kistbiljetten en van de muntbiljetten. f 806,859.00

b. op de overige hoofdst. - 600,000.00

f 1,406,859.00

Blijft vermoedelijke uitgaaf . . . f 71,712,032.29½

Daaronder voor amortisatie . . . - 915,862.50

Blijft voor gewone uitgaven . . . f 70,796,169.79

De gewone uitgaven (dat is de som der uitgaven van hetgeen voor amortisatie, voor het herstel van het muntwezen en tot afbetaling van de achterstallige schuld aan Rusland in vroegere dienstjaren op de begroting gebragt, blijkens de Staatsrekeningen van 1851 en 1852 en 1853 blijkens de opgaven van de Regering) bedroegen:

in 1853	f 68,885,134.48
" 1852	69,010,902.36
" 1851	68,379,230.59
" 1850	68,215,525.08
" 1849	69,509,860.92
" 1848	71,863,231.00
" 1847	71,791,768.03
" 1846	71,177,630.24
" 1845	73,530,744.16
" 1844	73,861,778.74

Vergeleken met 1851 (het laatste jaar waarvan de rekening bij de Algemeene Rekenkamer is gesloten), leveren de vermoedelijke uitgaven voor 1855 eene vermeerdering van uitgaaf op van f 2,417,439.20.

Maar in 1855 is aan renten minder te betalen dan in 1851:

a. voor hetgeen geamortiseerd is. f 1,083,093.46

b. voor renten van het fonds voor muntbiljetten. 390,359.00

Derhalve zullen de uitgaven voor 1855

die van 1851 vermoedelijk overtreffen met f 3,795,891.66

Deze vergelijking, de ondergeteekende erkent het, berust op eene raming der uitgaven in 1855. Men kan aannemen dat er geene buitengewone credieten aangevraagd zullen worden, of dat de som van het onbeschikt blijvende grooter zal zijn. Maar altijd zal men bevinden, dat de vermoedelijke uitgaven voor het volgende jaar die van 1854 met 2 à 3 miljoen zullen overtreffen; dat dus al de uitgaven, sedert 1848 ingevoerd, en de aanmerkelijke sommen tot amortisatie besteed geen merkbaar invloed meer uitoefenen op het cijfer der uitgaven; althans dat dit cijfer ongeveer gelijk staat met dat van 1847, wanneer men in aanmerking neemt dat sedert 1847 voor bijna elf tonnen gouds aan renten is bespaard; of zelfs dat cijfer nog overtreft, indien men de renten van het fonds der muntbiljetten mede in rekening brengt.

II. Hoezeer het te betreuren is, dat de Regering ten aanzien der uitgaven den weg der algemeene vermeerdering is ingeslagen, de ondergeteekende gelooft als zijne bescheiden meening te mogen stellen, dat de toestand der geldmiddelen niet alleen toelaat dat het voornemen der Regering om tot eene hoog noodige vermindering van lasten over te gaan, uitvoering erlance, maar dat de Regering, in de bestaande omstandigheden, veilig verder had kunnen gaan.

De raming der middelen is gesteld op f 72,386,595.77

de opbrengst van het jaar 1853 was - 74,716,975.77

Die opbrengst was dus meer - 2,330,380.00

de regering vraagt minder aan

de middelen 1,003,518.30

De raming voor 1855 is dus f 1,326,361.69

dan de opbrengst van 1853, en dat terwijl de opbrengst van 1854 tot hertoe hooger was dan die van 1853.

De voorzigtigheid der Regering bij het opmaken der raming eerbiedigende, zoo meent de ondergeteekende echter dat men, bij de berekening van den waren finantiën toestand, het verschijnsel dat de belastingen sedert vele jaren steeds in opbrengst toenemen niet uit het oog moet verliezen.

Er kan geen gegronde twijfel bestaan, of de opbrengst der middelen (tenzij buitengewone gebeurtenissen daarop invloed uitoefenen) zal in 1855 gelijk staan met die van 1853, of die overtreffen.

Men kan men zich dus bij den aftrek van de opbrengst van 1853 van hetgeen de Regering minder vraagt, dan heeft men voor 1855 een vermoedelijk cijfer van opbrengst

van f 73,713,457.46

De som der uitgaven, met 1 miljoen

aan credieten, is geraamd op. f 71,712,032.29

Blijft een vermoedelijk batig slot van f 2,001,425.17

Dit batig slot kan nog vermeerderen. Er is, blijkens de opgaven van den Minister van Financien, aan batige sloten van vroeger dienstjaren voorhanden eene som van

van f 538,729.30.

Vouwt men daarbij het saldo van het domeinfonds en het vermoedelijk batig slot van 1854, dan is het geene overvloedige som te stellen, dat er acht miljoen tot amortisatie beschikbaar is. Indien de Regering in tijds daarover beschikking vraagt, dan kan zij in 1855 nog aan rente besparen min of meer f 350,000.

Men heeft dus, in ronde som, eene bate van f 2,400,000 te wachten.

Indien de Regering derhalve de opcenten op het gemaal op het tegenwoordig bedrag liet, en dus eene inkomst van f 834,900 aan de schatkist verzekerde, zou zij f 3,200,000 tot vermindering van lasten kunnen aanwenden zonder geen op dezen grond geleend te hebben.

Ook op dezen grond geleend te hebben, die liever eene vermindering accijns in zijn geheel zagen wegnemen dan dat men zich bepaalt tot het doen vervallen van opcenten, van het accijnsstelsel.

Gravenhage, 7 October 1854. VAN BOSSE.

Verslag over het Vde hoofdstuk der Staatsbegroting.

(Vervolg.)

Tengevolge van vroeger aan de Kamer gedane beslissingen, wenscht men een nader verslag te ontvan-

gen der commissie, die door de Regering met het onderzoek naar de waarde der inenting als voorbehoedmiddel tegen de longziekte onder het rundvee is belast.

§ 14. Naar aanleiding van art. 58 van dit hoofdstuk, tot het drukken van statistieke bijdragen betrekkelijk, hebben sommige leden gemeend, de aandacht der Regering te moeten vestigen op het uitstekend nut, dat er in gelegen zou zijn, om de statistieke bureaux, thans bij de Departementen van Binnenlandsche Zaken en van Financien verspreid, te vereenigen en dan aan 't hoofd dier geconcentreerde inrigting een ambtenaar te plaatsen, ten volle op de hoogte van de wetenschap der statistiek. Men bedoelt daarmee inzonderheid een man, volkomen voor de taak berekend om de gevolgtrekkingen of uitkomsten der verzamelde statistieke opgaven en cijfers in 't licht te stellen. Dat zulk een man echter hier te lande tot nu toe moeilijk te vinden zou zijn, wilde men niet ontkennen.

§ 15. In de toelichting tot art. 58 wordt gewag gemaakt van „de kosten van andere statistieke bijdragen,“ welke hoven en behalve de uitgaven voor het Statistiek Jaarboekje uit dien post zouden worden bestreden. Men wenscht te weten, waarop die algemeene uitdrukking slaat.

§ 16. In vier der afdeelingen is op de noodzakelijkheid aangedrongen van het tot stand komen der volgens art. 191 der Grondwet gevorderde wet tot regeling van het algemeene en het bijzondere bestuur van den waterstaat. Er waren leden, die de strekking afkeurden, om deze algemeene regeling op partiële regeling door ondergeschikte besturen te bouwen en dus als 't ware van onder af te beginnen. De vaststelling van algemeene, overal te volgen beginselen door den rijks-wetgever moest vooraf gaan. Anders liep men gevaar naderhand weder te moeten afbreken wat in de provincien tot stand was gebracht. Sommigen stelden te meer prijs op het tot stand komen der algemeene wet omtrent den waterstaat, omdat zij vreesden, dat het Gouvernement, zoolang die wet niet bestond, zich ten aanzien van deze gewichtige aangelegenheid meer gezag zou toeëigenen dan hun raadzaam voorkwam. Ook heeft men herinnerd, dat de Regering in 1853 eene wet tot regeling van de strafwetgevende magt der waterschapsbesturen dringend noodig heeft gekeurd, en dat desniettemin tot nu toe geenerlei nadere voordragt daaromtrent is aangeboden.

§ 17. Met nadruk is door vele leden teruggekomen op het meermalen uitgedrukt verlangen, dat de voornaamste artikelen der afdeeling Waterstaat en Publieke werken, bij elk waarvan verscheidene tonnen gouds zijn uitgetrokken, in meerdere artikelen wierden gesplitst.

Zoo als de begroting der uitgaven voor openbare werken thans is ingerigt, beantwoordt zij niet aan het beginsel, dat bij het opmaken van elke staatsbegroting op den voorgrond moet staan. De Staten-Generaal worden geroepen tot het geven hunner toestemming aan het doen eener bepaalde uitgave voor ieder bepaalde onderwerp. Maar als dit onderwerp op eene wijze omschreven is, die te groote ruimte in het besteden der daarvoor toegestane geldsommen toelaat, verliest de toestemming der wetgeving het karakter dat zij hebben moet. Dan wordt voor den betrokken minister eigenlijk een crediet geopend, en herleeft in het wezen der zaak het euvel, 't welk men door het niet meer toelaten van af- en overschrijving van het eene artikel op het andere heeft willen te keer gaan.

§ 18. Bij de overweging van genoemde afdeeling der begroting heeft men nog bepaald de aandacht op het hooge cijfer daarvan gevestigd. Niettegenstaande thans voor nieuw te verleenen subsidien, in plaats van f 60,000 slechts f 30,000 worden uitgetrokken, is het cijfer der afdeeling geklommen tot f 3,321,511.32, dat is nog omstreeks 19,000 meer dan voor 1854 werd toegestaan. Nam men nu daarbij in aanmerking, dat, gelijk reeds in § 1 van dit verslag werd herinnerd, voor de afdeeling in den loop van 1853 eene zeer aanmerkelijke verhooging te wachten is, dan mag de uitbreiding van dit onderdeel der staatsuitgaven te regt zorgwekkend worden genoemd. In allen gevalle meenden men, dat daarin aanleiding genoeg te vinden ware, om alle uitgaven voor openbare werken, die voor uitstel vatbaar zijn, thans af te snijden en in 't algemeen deze soort van uitgaven, door verdeeling over een grooter aantal jaren, zooveel mogelijk in te krimpen.

§ 20. Eenigzins in verband met de beschouwingen der voorafgaande paragrafen werd door enkele leden het denkbeeld in overweging gegeven, of het niet wenschelijk en mogelijk ware, dat aan den Minister van Binnenlandsche Zaken een raad ter zijde wierd gesteld, bestemd om hem met opzigt tot alle te ondernemen of te subsidieren openbare werken voor te lichten. Het gold hier toch het vellen van een oordeel over zaken behoorende tot een geheel bijzonder vak, waarvoor kundigheden worden vereischt, die in eenen Minister van Binnenlandsche Zaken, hoe begaafd anders ook, niet kunnen worden ondersteld.

(Wordt vervolgd.)

's Gravenhage, 23 October.

Z. M. heeft 10. eervol ontslag verleend aan den heer G. A. van Houweningen Gz., als dijkgraaf van den Vervoornepolder; 20. benoemd tot 2den gezwoeren van den Auvergne-polder, den heer A. H. Testers; tot dijkgraaf van den Oud-Glimispolder, den heer J. P. Kooijman; tot dijkgraaf van den Oud-Glimispolder, den heer J. Maas; tot dijkgraaf van het polderdistrict Neder-Betuwe, den heer M. J. Verschuier; tot heergraaf van den polder het bukkend van en onder Rhoor, den heer J. Kleinjan; tot gezwoeren van den polder Dreischor, den heer J. Zonneville; tot beheerder van den Boone-polder, den heer J. Lenshoek van Kerkwijk; in het Tienkarspelen-district, tot he-

van de directie voor karspel Beerta den heer H. K. Ebels; tot lid voor het karspel Vrieschebo, den heer H. Koets; tot lid van de directie voor het karspel Onstwedde, den heer A. A. Maarsingh jr.; tot lid van de directie voor het karspel Pikel-A, den heer W. H. Kiers.

Z. M. heeft aan A. W. E. Gunning, op verzoek, eervol ontslag verleend als plaatsvervangend kantonregter in het kanton Woubrugge; benoemd tot regter in de arrondissements-regtbank te Maastricht mr. M. V. Nijst, advoc. en regter-plaatsverv. bij dezelve regtbank; tot griffier bij het kantonregter te Horst, mr. J. H. L. Haffmans; advocaat te Roermond; tot regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Arnhem mr. J. W. Staats Evers, advoc. afdaar; tot kantonregter te Nijkerk, mr. T. Modderman Hz., advoc. te 's Gravenhage; tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Hasselt, den heer F. V. C. Engelbert van Bevervoorde, gepens. kapit.-luit. ter zee, te Rijswijk; tot inspecteurs der registratie en domeinen van de 1ste kl., den heer C. van 't Sant; van de 2de kl., den heer J. F. Rousseau, van de 3de kl., den heer H. Beckkerk, en tot ontvanger der registratie en domeinen te Oud-Beijerland, den heer J. L. Becking.

Z. M. heeft verleend de volgende pensioenen, als aan A. G. Zurcher, wapent. bij den Hoogen Raad van Adel f 512; P. A. Hugenholtz, commies der 2de kl. bij 's Rijks belastingen te Schiedam f 318; J. van Groningen, idem 3de klasse te St. Anna f 104; A. Kerverzees of Kervenzees, commies der 2de kl. bij 's Rijks entrepôt te Rotterdam f 389; J. Moeliker, idem f 163; A. G. Snaak, wed. van H. T. Dijkstra, in lev. ontvanger der dir. belast. en acc. te Kantens f 411; Mr. E. Koenings der Koenings, wed. van J. B. Robat, in leven commies der 1ste kl. bij 's Rijks belastingen te Schinveld f 174; B. C. Andress, wed. van N. Broekhoven, in leven brievenbesteller aan het postk. te Amsterdam f 206; G. J. M. Schuurmans minderjarige zoon van wyl. T. G. Schuurmans onder voogdij van C. van Lijf, in leven commies der 2de kl. bij 's Rijks belastingen f 75; W. Mouthaan, wed. van G. Manenberg, idem 79; S. J. Besseling, wed. van N. J. Bakker, idem der 1e kl. f 206.

De Nieuwe Rotterdamse Courant heeft, tot onze bevreemding, verklaard te deelen in de verkeerde meening, die de Tijd, naar ons gevoelen, had opgevat nopens het laatstelijk medegedeelde betrekkelijk de Gibsons-quaestie.

Wij hebben de dwaling, waarin de Tijd verkeerde, aangeeld; en daar onze geachte Rotterdamse Confrère het artikel van de Tijd heeft opgenomen, twijfelen wij niet of zijne onpartijdigheid zal hem tot de reproductie, ook van ons antwoord aanleiding geven.

Zeker ministerieel blaadje in de residentie heeft uit de verdediging, welke den heer van Hall door de Tijd is te beurt gevallen, den moed (?) geput om te verklaren, dat het berigt omtrent het voorgevallene tusschen de heeren van Hall en Gibson, betrekkelijk het woord-enforcement, onwaar zou zijn. Wij zullen afwachten, wat de Echo Universel zal antwoorden.

Woensdag e. k. zal het 's Gravenhaagsche departement der maatschappij tot Nut van 't Algemeen eene vergadering houden, ten einde de wetten van het departement met de herziene algemeene wet der Maatschappij in overeenstemming te brengen.

De voornaame verandering, die de departementale-wet moet ondergaan, betreft art. 1, opdat voortaan ook Israëlieten als leden kunnen worden toegelaten.

Naar de wijze te oordeelen, waarop het Bestuur van ons departement, aan den wil der algemeene wet wenscht gevolg te geven, schijnt het ons toe, dat het Bestuur weinig besef heeft van billijkheid en verdraagzaamheid. Men heeft toch den moed, om van den Israëlitischen candidaat veel meer te vorderen dan van den Christen en daarenboven te bepalen, dat de Christen alleen bij volstrekte meerderheid, doch de Israëliet reeds door een vijfde der balloterende leden zal kunnen geweerd worden!!

Wij hopen, dat het publiekmaken van deze voornemens genoeg aansporing zijn zal voor de leden van ons departement, om op de vergadering van e. k. Woensdag trouw te verschijnen, en, door eene verwerping bij overgroot meerderheid van de voorgestelde bepalingen, te protesteren tegen den onchristelijken geest, die ze heeft gedictieerd en daardoor te beletten, dat op ons departement een smet geworpen worde, die het niet tot eere, maar tot schande van de geheele Maatschappij tot Nut van 't Algemeen zou doen worden.

Op Dingsdag 28 November e. k., zal hier ter stede de verkiezing plaats hebben voor twee leden voor de Kamer van koophandel en fabrieken, in plaats van de heeren P. Varkenvisser en C. L. Keurenaer, die met ult. December e. k. moeten aftreden, doch weder verkiesbaar zijn.

In de fabriek der heeren J. J. Enthoven en comp. alhier, is eene kolossale ijzeren dubbele draaibrug vervaardigd voor den spoorweg tusschen Rotterdam en Antwerpen, welke een der belangrijkste voorwerpen is, welke immer door de Nederlandsche Nijverheid zijn voortgebracht. Er hooren o. a. bij vier zware leggers van ongeveer 30 ellen lengte en wegende elk circa 25,000 pond. Men staat verbaasd over de uitvoering van zoodanig reusachtig gevaarte, hetwelk ondanks zijne grootsche proportien, tot in de kleinste gedeelten overal even zwaar, glad en scherp is bewerkt. De brug is in haar geheel op het erf der fabriek opgericht.

Uit Zutphen is een adres aan de Tweede Kamer der Staten Generaal toegezonden, door handelaren en industriëlen. De adressanten betoogen het weinig afdoende der afschaffing van de rijks-opcenten op het gemaal, door de regering voorgesteld. Zij verzoeken de Kamer om in het belang der arbeidende klasse, de regering uit te noodigen een voorstel te doen tot afschaffing van den accijns

Van eene goed onderrigte zijde wordt ons medegedeeld, dat het contract tot aanmaak en levering van suiker te Besito residentie Japara, door den contractant, den heer H. A. C. Smitsbert, die te 's Gravenhage woont, voor drie en een halve ton verkocht is aan den heer H. van Son.

20. Onze Minister van Justitie te magtigen, om op de grondslagen, door hem bij bovengenoemd rapport aan Ons mededeelde, Ons vóór de opening der volgende zitting der Staten-Generaal een ontwerp van regterlijke organisatie voor te leggen en Ons tevens aan te bieden een ontwerp van zoodanige bepalingen als kunnen strekken om bereids de kosten der burgerlijke rechtspleging te verminderen.

in een der aanzienlijkste huizen der stad twee of drie
SCHOONE GEMEUBELDE VERTREKKEN met
 bediening, tegen zeer billijken prijs. — Te bevragen
 onder Lett. K. B., bij de Boekhandelaars **GEBR.**
BELINFANTE, te 's Gravenhage. (623)

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.